

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

$\pm E_c = E_c - Z$	-159086	-202380	-249432
$\pm E_m = (E_c + K_m) - Z$	-122541	-202380	-249432
$\pm E_n = (E_c + K_m + K_l) - Z$	64208	59109	116119
Тип фінансової стійкості	Криза	Криза	Криза

Оскільки власний оборотний капітал має від'ємне значення, можна стверджувати, що на підприємстві власних коштів для вкладення в поточні (ліквідні) активи не вистачає або вони взагалі відсутні і підприємство працює за рахунок короткострокових зобов'язань. Дані аналізу указують на те, що підприємство втратило фінансову незалежність, а фінансова ситуація є кризовою. Загалом це пов'язано як з факторами внутрішнього середовища підприємства, так і з значними динамічними змінами, що відбуваються у зовнішньому середовищі.

На досліджуваному підприємстві виноробної промисловості спостерігається нестабільність у надходженнях та видатках грошових коштів. На збільшення надходжень впливає такий фактор, як збільшення поточних зобов'язань. ПрАТ «Одесавинпром» віддає перевагу використанню залучених коштів. Актуальним є фактор ризику втрати фінансової стійкості, якщо кредитори одночасно зажадають повернути борги.

Таким чином, в даний час підприємства виноробної галузі стикаються з такими проблемами, як низька ліквідність і платоспроможність, нестача обігових і власних коштів, висока залежність від позикових джерел, тому набула актуальності проблема пошуку шляхів і засобів підвищення безпеки функціонування підприємства.

Важливим елементом успіху є удосконалення фінансового планування на підприємстві. Одночасно повинна вестися робота з підвищення конкурентоспроможності продукції, що випускається, перш за все, за рахунок підвищення її якості, оптимізації витрат на виробництво і реалізацію продукції, розумного співвідношення «ціна-якість».

Для підприємства важливо розробити дієву стратегію розвитку з обов'язковим виділенням функціональних стратегій, особливо фінансової.

АНАЛІЗ РИНКУ КОВБАСНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ

Дьяченко Ю.В., ст. викладач

Одеська національна академія харчових технологій

В структурі вітчизняної м'ясопереробки п'яту частину займають ковбасні вироби, а в структурі готової м'ясної продукції частка ковбасних виробів перевищує 60 %. Потрібно також відзначити, що після різкого скорочення (на 19 %) обсягів виробництва ковбас в 2009 р. в результаті економічної кризи, наступні чотири роки спостерігалось стабільне зростання, але в 2014 р. анексія території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та проведення антитерористичної операції на території Луганської і Донецької області призвели до того, що обсяги виробництва ковбасних виробів знову знизилися (рис. 1).

Виробництво ковбасних виробів в Україні нерівномірне за регіонами. Відповідно до методики проведення АВС-аналізу, до групи «А» відносяться області, в яких здійснюється виробництво 80 % усіх ковбасних виробів в Україні, це: Дніпропетровська, Донецька, Полтавська, Кіровоградська, Житомирська, Харківська, Запорізька області.

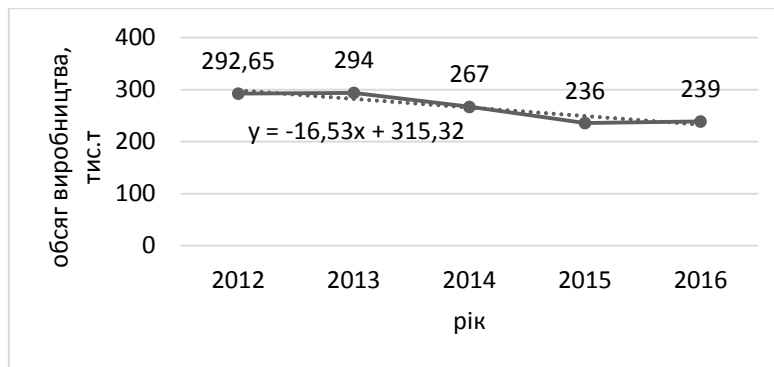

Рис. 1. – Виробництво ковбасних виробів в Україні 2012-2016 рр.

Варто відмітити, що трійка областей-лідерів забезпечує близько 55 %.

До групи «В» відносяться області, в яких здійснюється виробництво 15 % усіх ковбасних виробів в Україні, це: Волинська, Львівська, Вінницька, Київська, Одеська, Хмельницька області.

І до групи «С» відносяться області, в яких здійснюється виробництво 5 % усіх ковбасних виробів в Україні, це: Чернівецька, Черкаська, Івано-Франківська, Чернігівська, Миколаївська, Сумська, Закарпатська, Рівненська, Тернопільська, Херсонська області та м. Київ.

Дослідження концентрації м'ясопереробних підприємств свідчить про те, що саме в областях групи «А» розміщена найбільша кількість великих виробників.

Структура ринку ковбасних виробів в 2015 році відповідно до номенклатури продукції промисловості (НПП) представлена на рис. 2.

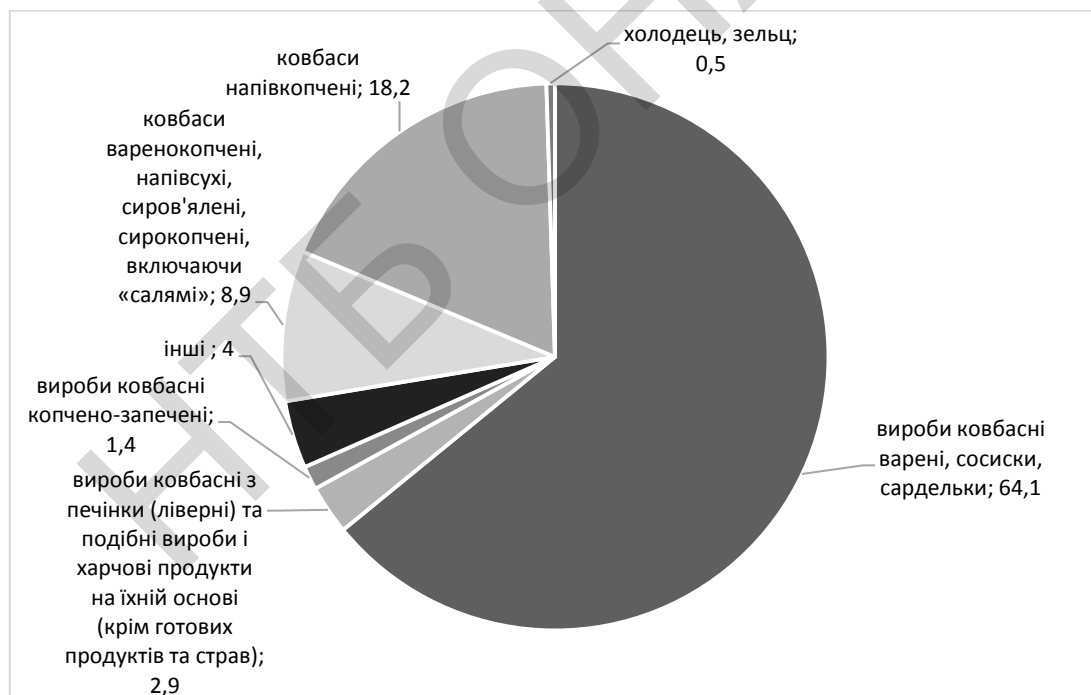

Рис. 2 – Структура ринку ковбасних виробів за основними товарними групами

Аналіз структури ринку показує, що найбільшу питому вагу мають сегменти ринку варених і напівкопчених ковбас. В структурі виробництва м'ясопродуктів у 2015 р. відбулось зниження питомої ваги делікатесної продукції, зменшення обсягів виробництва сирокіпчених ковбас, стабілізація частки варених ковбас і збільшення частки недорогих продуктів. Це пов'язано із низькою купівельною спроможністю населення, тому виробники поступово переходять на використання у виробництві більш дешевших інгредієнтів (наприклад збільшення виробництва ковбас, в рецептурі яких переважає куряче м'ясо), зростає їх зацікавленість у нових рецептурах в сфері виробництва нетрадиційного

асортименту виробів 1-го та 2-го сорту з низькою ціною, але з задовільним рівнем якості. Також здійснюється економія за рахунок переходу з натуральної оболонки ковбасних виробів на поліамідну, відбувається заміна у фасуванні крупних калібрів на малі.

Отже, внутрішній ринок має певні обмеження для м'ясопереробних підприємств, необхідно дослідити активність товаровиробників на зовнішніх ринках.

Обсяг експорту та імпорту ковбасних виробів на українському ринку наведено на рис. 3.

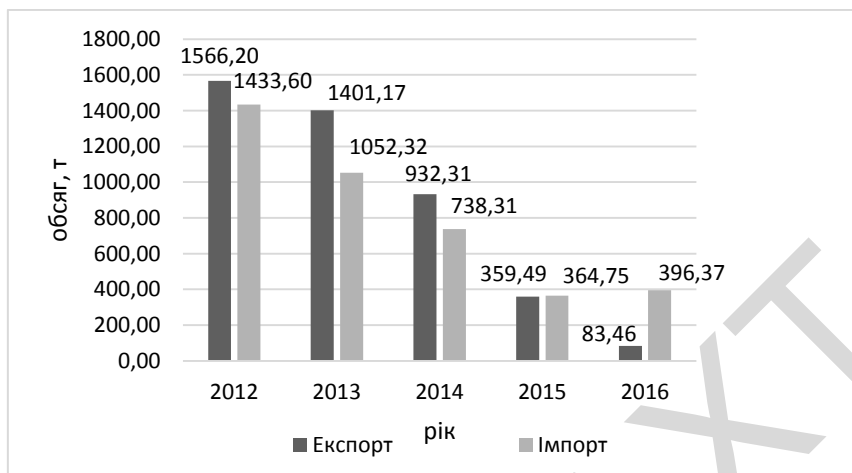

Рис. 3 – Обсяг експорту та імпорту ковбасних виробів на українському ринку

Як ми бачимо, обсяг експорту в 2016 р. скоротився на 94,67 %, обсяг імпорту зменшився на 72,45 % відносно 2012 р. Також, значно змінилась географія зовнішньоекономічної діяльності. Так, в 2012 р. в структурі експорту країни СНД займали 98,69 %, країни Європи, Азії, Африки, Америки, Австралії і Океанії займали менше 1 % кожна. Однак, в 2016 р. в структурі експорту найбільшу частку займають країни Азії, за ними слідує країни СНД та країни Європи (рис. 4).

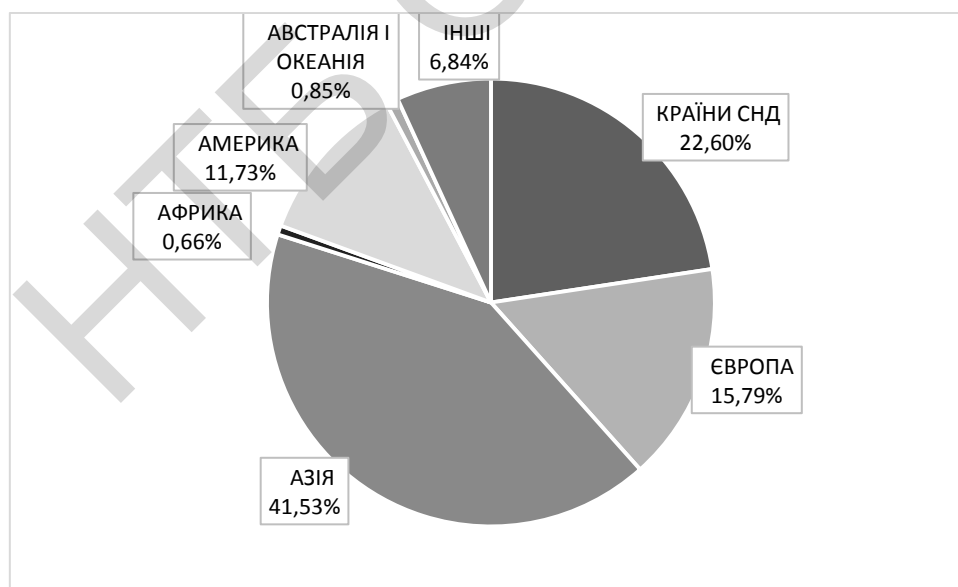

Рис. 4 – Структура експорту ковбасних виробів в 2016 році

Серед країн Азії найбільше експортується в Грузію та Туреччину (35,47 % і 4,41 % від обсягу експорту відповідно), серед країн СНГ у Молдову 12,43 % та Азербайджан 8,95 %, серед країн Європи найбільшу частку в структурі експорту займає Франція 6,33 %, Австрія 3,74 % і Велика Британія 1,04 %, серед країн Америки виділяється Панама 9,76 %.

В структурі імпорту 2012 р. на країни СНД припадало 48,37 % і на країни Європи 51,63 %. Однак, в 2016 р. імпорт на 100 % здійснюють країни Європи. Основними країнами-

імпортерами ковбасних виробів на територію України є: Іспанія 36,28 %, Італія 20,93 %, Німеччина 14,78 % та Чехія 10,15 %.

Література

1. Державна служба статистики <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ МАЛОГО АГРОПІДПРИЄМСТВА

**Брюшкова Н.О., к.е.н., доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Сьогодні, в XXI столітті, бізнес стає все більш доступним способом досягнення фінансового добробуту. Фінанси мають для підприємства виняткове значення, оскільки будь-якому підприємству потрібні кошти для діяльності та розвитку, що і посприяє подоланню конкурентних перепон на ринку.

Будь-яке аграрне підприємство, що бажає збільшити прибуток, повинне планувати свою діяльність. При цьому виключне значення має його фінансова стабільність.

Для підтримки фінансової стабільності агропідприємства слід правильно вибрати джерело і напрямок використання капіталу, підтримувати високу величину рентабельності капіталу і мати хорошу платоспроможність. Цим і визначається мета фінансового менеджменту.

Система фінансового менеджменту є невід'ємною складовою розвитку малого аграрного підприємництва.

В умовах світової фінансової кризи при стагнації і занепаді економіки мале агропідприємництво стає досить перспективною сферою розвитку агросектору. Адже при розпаді великих підприємств-монополістів саме мале підприємництво є головним важелем підтримки економіки, резервом створення нових робочих місць і джерелом поповнення державного бюджету. Вони найбільш швидко реагують на зміну господарської кон'юнктури, падіння або підвищення норми прибутку в галузях.

Роль держави полягає в тому, щоб за допомогою різних антикризових заходів та програм підтримки зберегти такий важливий для економіки сегмент, утворений підприємствами малого бізнесу, який допоможе країні впоратися з кризою і підвищити загальний добробут нації.

Крім заходів державної підтримки в агропідприємстві повинні прийматися внутрішні заходи щодо вдосконалення управління фінансами. Тому, доцільно запропонувати наступні заходи щодо його вдосконалення:

1. Створення ефективної системи управління оборотним капіталом. Це принесе агропідприємству достатню кількість ліквідних коштів і підвищить його платоспроможність.

2. Здійснення заходів щодо вдосконалення системи фінансового планування і контролю на агропідприємстві. Для цього потрібно виявити існуючі проблеми, що обмежують досягнення поставлених цілей, а потім у відповідності з технологією процесу планування з'ясувати, чи дотримується послідовність його етапів. Якщо ні, то треба виявити причини відхилень і провести належні заходи щодо впровадження алгоритму планування на підприємстві.

3. Перехід від традиційної схеми організації фінансового планування і контролю до використання процесного підходу. Метою такого підходу є синхронізація діяльності підприємства з потребами споживача, що забезпечує підвищення рівня конкурентоспроможності підприємства.

ОГЛЯД РИНКУ ПРОДУКТІВ СПОРТИВНОГО ХАРЧУВАННЯ	
Кручек О.А.	289
БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Свтушок О.В., Значек Р.Р.	290
МАРКЕТИНГОВА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ	
Свтушок О.В., Ліпова О.Л.	292
ПРОБЛЕМИ ТА ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПИВНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	
Лозовська Г.М.	293

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ І ЛОГІСТИКА»

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ	
Савенко І.І.	295
МІСЦЕ І РОЛЬ СТРАТЕГІЇ В УПРАВЛІННІ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Каламан О.Б.	296
ФОРМУВАННЯ ВИРОБНИЧО-ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО КОМПЛЕКСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ БІОРЕІНЖІНІРИНГУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВOSTІ	
Корсікова Н.М.	298
РОЛЬ КОМУНІКАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ У ЗАГАЛЬНОМУ МЕХАНІЗМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Козак К.Б.	300
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СФЕРИ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИХ ПОСЛУГ	
Дроздова В.А.	302
СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВOSTІ	
Ніколюк О.В., Левчук Ю.С.	303
МЕТОДИКА ВИЗНАЧЕННЯ ХАРАКТЕРИСТИК ПРИЙМАЛЬНО-ВІДПУСКНОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ СКЛАДІВ-ХОЛОДИЛЬНИКІВ	
Чабаров В.О., Мужайло В.Д.	305
ФАКТОРИ ТА УМОВИ ФІНАНСОВОЇ РІВНОВАГИ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ	
Бондаренко С.А.	307
АНАЛІЗ РИНКУ КОВБАСНИХ ВИРОБІВ УКРАЇНИ	
Дьяченко Ю.В.	309
УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ МАЛОГО АГРОПІДПРИЄМСТВА	
Брюшкова Н.О.	312
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ГОТЕЛЬНОГО БІЗНЕСУ	
Кругляк Г.О.	313
ВПРОВАДЖЕННЯ «МАТРИЦІ КОНФЛІКТНОСТІ ПЕРСОНАЛУ» ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ»	
Селіхов С.В.	314

СЕКЦІЯ «ОБЛІК І АУДИТ»

АСПЕКТИ ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЇХ ОБ'ЄДНАНЬ	
Купріна Н.М.	316
ЗЕМЕЛЬНА РЕФОРМА. БУТИ ЧИ НЕ БУТИ?	
Немченко В.В., Немченко Г.В.	317
ЗАСТОСУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ	
Ощепков О.П.	318
ОЦІНКА МАЙНА ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	
Ступницька Т.М.	319
АНАЛІЗ ЕКСПОРТУ РОСЛИННИХ ОЛІЙ З УКРАЇНИ	
Антонюк О.П., Антонюк П.О.	321
УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ, ЯК МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВOSTІ	
Іванченкова Л.В.	322
ОСНОВНІ АСПЕКТИ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВЕДЕННЯ КАСОВИХ ОПЕРАЦІЙ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ВАЛЮТІ В УКРАЇНІ	
Євтушевська О.О.	323
СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ ДЛЯ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЛОГО БІЗНЕСУ	
Баранюк Х.О.	325